

20. Møde.

Tirsdag den 16. December Kl. 14³⁰.

Første Næstformand (Stensballe): I Skrivelse af Dags Dato meddeler Statsministeren, at han i Dag i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 127 af 28. April 1916 om Folketingsvalg paa Færøerne.

Den paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om ændret Affattelse af Lov Nr. 379 af 12. Juli 1946 om Ændring af Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 136).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jørgen Jørgensen: I det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensens Ordførertale som Ordfører for Udvalget fremkom den Bemærkning, at man var enig om at henstille til Politiet, at man ikke skulde tage det for bogstaveligt. Nu nærer jeg ingen Tvivl om, at naar Sagen bliver rigtigt belyst, er det sandsynligvis rimeligt, at man fra Udvalgets Side har haft de Tanker, men jeg vil gerne af Hensyn til, at Landstinget maaske engang kunde risikere at blive refereret, og at det ikke over for Offentligheden skulde komme til at staa, som om man fra Landstingets Side var enig om at henstille til Politiet ikke at tage Lovene for bogstaveligt, spørge den ærede Ordfører, om det ikke vil være rimeligt at give en mere udførlig Begrundelse for den Bemærkning, som jeg ikke er i Tvivl om, at den ærede Ordfører fremsatte fuldstændig vidende om, hvad selve Sagen drejer sig om, men det ved de øvrige Medlemmer maaske ikke.

Ordføreren (Alfred Kristensen): Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vil jeg gerne sige, at Udtrykket „bogstaveligt“ muligvis er forkert valgt, og jeg skal i den Anledning gerne sige et Par Ord om, hvad der er ment med det, hvis det ikke tilstrækkeligt tydeligt fremgaar af de Bemærkninger, som Udvalget lod aftrykke i sin Betænkning.

Man tænker her paa, at Bestemmelserne i Loven om Indfødsret af 1925 gaar ud paa, at naar en Landsmand gifter sig med en fremmed Kvinde, faar Kvinden automatisk Indfødsret ved Giftermaalet, og dette ønsker man ikke at faa forflygtiget i Princippet, fordi det er et hævdevundet Princip, som man i hvert Fald meget nøje maa overveje en Ændring af. Nu er det imidlertid saadan, at der for Tiden gør sig særlige Forhold gældende paa dette Omraade. Hvis f. Eks. en Mand i Brigaden i Tyskland indgaar en Forbindelse og denne Forbindelse viser sig at være af en saadan Art, at der er Grundlag for et virkelig alvorlig ment Ægteskab, saa kan et saadant Ægteskab ikke komme i Stand, hvis Rigspolitiets Fremmedafdeling nægter den paagældende Kvinde Indrejsetilladelse og Opholdstilladelse i Danmark, og det er denne Bestemmelse, som Udvalget har tænkt, at Rigspolitiet maa se noget mildere paa, fordi en Kvinde, som ikke har normal Adgang til at søge Arbejde i Danmark o. s. v., almindeligvis vil blive nægtet Indrejsetilladelse. Det er dette, man har tænkt paa ved Fremsættelsen af Henstillingen om ikke at tage det meget strengt — hvis jeg nu maa bruge det Udtryk — med at give Opholdstilladelse, indtil et andet Ministerium, Indenrigsministeriet, kan behandle hele det Problem, om den paagældende bør have Indfødsret i Henhold til de afvigende Bestemmelser, som gælder nu, og som formentlig forlænges for et Aar i Henhold til det foreliggende Lovforslag. Udvalget har altsaa villet henlede Rigspolitiets Opmærksomhed paa, at man ikke med haard Haand i et saadant Tilfælde bør afvise en Kvinde og derved hindre et Ægteskab, som under normale Forhold vilde være naturligt, og som under de nuværende Forhold ikke bør forhindres, i hvert Fald ikke i Princippet.

Jørgen Jørgensen: Det har slet ikke været min Hensigt at kritisere Udvalgets Indstilling og Arbejde. Jeg tror, det er meget nyttigt, vi har faaet disse korrigerende Oplysninger. Vi er sikkert alle enige